

עפ"ג 2125/09/14 - נתן בנאבו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

02 נובמבר 2014

עפ"ג 2125-09-14 בנאבו נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ

כב' השופט ד"ר יגאל מרזל

כב' השופט אריה רומנוב

נתן בנאבו בעניין:

ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל עירוני

המערער

נגד

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המשיבה

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ש' לארי-בבלי), מיום 2.6.14 (בת"פ 14737-11-13). הערעור נסב על חומרת העונש.

2. נגד המערער הוגש כתב אישום הכולל 14 אישומים. האישום הראשון ייחס למערער עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות, תקיפה בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה של ממש, אימים והפרת הוראה חוקית. באישומים 2 עד 14 ייחסה המשיבה למערער 13 עבירות של הפרת הוראה חוקית בגין הפרת החלטת בית משפט המורה על שהייתו של המערער במעצר בית מלא בבית הוריו.

3. לאחר שנפתח שלב הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום (בשנית), המערער הודה בכתב האישום המתוקן, והוסכם כי המשיבה תטען לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים, ואילו המערער יהיה חופשי בטיעונו. עוד הוסכם כי המשיבה תחזור בה מכתב אישום שהתנהל נגד המערער בת"פ 39048-02-13, וכי ימי המעצר שריצה בתיק אחרון זה לא יקוזזו מן העונש שיוטל על המערער בתיק הנוכחי. בהמשך להסדר הטיעון הורשע המערער בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בשנית, כמפורט להלן:

ביום 26.9.13, פצע המערער שלא כדין את נ' באמצעות אבן ותקף שלא כדין את י' וגרם לו חבלה של ממש. נטען כי אחי המערער, יליד 2003, נטל בקבוק ויסקי מבית הכנסת. י' אשר הבחין במעשיו דרש ממנו להחזירו. אחי המערער השליך כוס ויסקי לעבר אחד המתפללים ויצא לכיוון מגרש הכדורגל הסמוך לבית הכנסת. המערער, אשר שהה במגרש, יחד עם אחרים שפרטיהם אינם ידועים, תקפו בצוותא את י' בכך שדחפו אותו לעבר הגדר. המערער ניגש לי', בעט ברגלו, חנק אותו והפילו לרצפה. המערער ואחרים המשיכו ובעטו בראשו בשעה ש' זועק לעזרה. בשלב מסוים הגיע נ', אחיו של י'. בעודו מטפל באחיו, תקפו המערער ואחרים את נ' בבעיטות ואגרופים. המערער הכה את נ' בראשו באבן,

עמוד 1

ושב והשליכה עליו אך האבן פגעה באחר. לאחר שנ' נפל ארצה, בעטו בו המערער ואחרים, כאשר המערער בועט בראשו. המערער נטל אבן והשליכה על נ' וזו פגעה באפו. המערער צעק "למי יש סכין, למי יש סכין, תביאו לי סכין" ומשהגיעו מתפללי בית הכנסת למקום, נס מן המקום כשהוא מאיים על נ' שהוא ימצא אותו ו"יחסל" אותו. כתוצאה מן המעשים, נגרמו לנ' נפחות בגשר האף, חתך/חבלה בראש מימין, המטומות, דימום באף, ושפשוף בקרקפת, ולי' נגרמו נפחות ודימום בשפה, קרעים בשפה, ודימום באף. בשל מעשים אלה, הורשע המערער בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה של ממש, ואיומים. עוד הורשע המערער בשלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית בגין הפרת החלטת בית המשפט המורה על שהייתו של המערער במעצר בית מלא בבית הוריו.

4. לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש הטיל בית משפט קמא על המערער עונש של 18 חודשי מאסר החל מיום 6.11.13. כן הפעיל מאסר מותנה של 4 חודשים שנגזר בת"פ 57574-09-11 חציו בחופף וחציו במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה, וכן מאסר מותנה של 4 חודשים שנגזר בת"פ 8032-03-11 כולו בחופף, כך שבסך הכל ירצה המערער 20 חודשי מאסר. בית המשפט הוסיף והטיל על המערער מאסר מותנה של 6 חודשים לתקופה של שלוש שנים בגין העבירות בהן הורשע. בית המשפט ציין בגזר דינו כי מדובר במעשי תקיפה אכזריים, אשר גרמו לפציעות לא קלות למתלוננים, כי עברו הפלילי של המערער מלמד כי הפשע אינו זר לו וכי גם מאסר קודם שריצה וגם מאסרים מותנים שהיו תלויים ועומדים מעליו - לא הועילו להרתעתו. לאחר שבחן את נסיבות ביצוע העבירה ואת נסיבותיו האישיות של המערער הטיל עליו את העונש שפורט לעיל.

5. ב"כ המערער טוען כי בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם במקרה דנן הוא מאסר בפועל בן 6 חודשים עד שלוש שנים, ותוך שקבע כי לא קיימות נסיבות המקלות עם חומרת המעשה ואשמת המערער, אולם המערער טוען כי ביצע את העבירות בסוברו שעליו להגן על אחיו הקטן אשר הותקף ע"י באי בתי הכנסת, וכי באירוע היו מעורבים אנשים נוספים הידועים למשטרה אשר לא נחקרו ולא הועמדו לדין. נסיבות אלה הינן נסיבות המקלות עם המערער. עוד נטען כי בקובעו את מתחם הענישה, שומה היה על בית המשפט שלא לחרוג מן הגבול העליון של העונש לו טענה המשיבה במסגרת הסדר הטיעון (24 חודשי מאסר). כן נטען כי בית המשפט לא העניק משקל מספק לגילו הצעיר של המערער, לרקעו המשפחתי ולתהליך השיקומי אותו עבר. לפיכך, נתבקש בית המשפט לקצר את תקופת המאסר בפועל שהוטלה על המערער.

6. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים, הגענו למסקנה כי דין הערעור להידחות. העונש שהוטל על המערער מצוי בתוך גבולות העונש שהוסכם על הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, אינו חורג מרף הענישה המקובל לעבירות בהן הורשע המערער (ור' לענין זה גם טיעוני ב"כ המערער בע' 1 לפרוטוקול הדיון), ואינו מקים עילה להתערבותה של ערכאת הערעור. מדובר במעשי תקיפה אלימים שכוונו לשני מתלוננים, אשר בוצעו בחבורה, תוך שימוש באבן. למערער עבר פלילי מכביד הכולל שורה של עבירות אלימות וכן עבירות של הפרת הוראה חוקית, בריחה ממשמורת חוקית, הפרעה לשוטר ועוד. חרף גילו הצעיר, כבר ריצה שני מאסרים בפועל. בנסיבות אלה, העונש שהוטל על המערער הולם את חומרת העבירות, את נסיבות ביצוען, ואת נסיבותיו האישיות של המערער, ולא נמצא טעם להקל בו.

מזכירות בית המשפט תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים, ותוודא טלפונית קבלתו.

ניתן היום, ט' חשוון תשע"ה, 02 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

אריה רומנוב, שופט

ד"ר יגאל מרזל,
שופט

גילה כנפי שטייניץ,
שופטת